

NORSK ODD-FELLOW BLAD

Trykt som manuskript og kun for ordensmedlemmer.

Nr. 6 — 11. årgang

Utgitt av Den uavh. Norske Storloge I. O. O. F.
Ekspedisjonens adresse er Kristian August gt. 6

1ste juni 1933

Utgis med et 8-sidig nummer den første i hver måned. Abonnementsprisen er kr. 4,00 pr. år. Annoncespriser efter avtale. — Såvel annonser som artikler og notiser må innsendes innen den 15de i hver måned.

Eftertrykk av nærværende blads artikler uten Storlogens godkjennelse forbudt for andre enn den officielle Odd-Fellowpresse.

Derute og herinne.

Nu bygges der på «Bestefarstomten». Odd Fellow-bygget reiser sig og skal gjøre Odd-Fellow-navnet kjent også «derute» og vise all verden at også i Norge har fått ordenen fått sitt «palé». Men samtidig er det også «Centralbygget», hvor de derute skal ha sitt rastløse og travle jag i arbeide og adspredelser.

Derved vil i særlig grad bli iøynespringende motsetningen mellom dem derute og dem herinne innenfor de samme murer: Livets strid og «sjelens fred», dagens optatthet og «hvile for trette sinn fra dagens gjerning» vegg i vegg.

Brødrene rundt i vårt vidstrakte land følger bygget med sine beste ønsker og ser i det et samlings symbol for alle Odd-Fellows i Norge. Måtte det da bare ikke ta for meget av våre ledende menns tanker, tid og krefter, og måtte de når O.M. ber Y. og I.V. å lukke dørene, finne «fred fra det spredte spill med livets terning».

Men idet vi således i tanken følger den travle byggevirk-somhet, ledes våre tanker videre til ordenens indre opbygning, den bygning som ikke er reist av jern og cement, og dog skal være det sikreste vern om ordenens store opgaver og høie idealer.

Grunnmuren er brorskap, fundamentert på V., K. og S. I denne bygning er selvsagt logene de bærende ledd. Uten dem ingen Storloge og ingen leir. Derimot kan hine uten disse gi rum for og spre brorskapstanken hver innen sitt område. Men selvsagt gir sammenslutning styrke og større virkefelt. Derfor blir i denne tankebygning Storlogen å sammenligne med hvelvet der binder de bærende ledd, logene, sammen, så det virkelig blir et tempel for V., K. og S. med br. Stor-Sire som kronen, vår representant utad og vår øverste tillitsmann innad.

Men hvilken plass får da leiren i dette tempel? Kanskje nærmest et annek, et kapell, hvor ordensbrødre med leirgrad kan trekke sig tilbake og ha sine særegne tempeltjenester, men hvorfra de også kan gå ut for å styrke kontakten mellom logene.

Men idet tanken søker å finne plass for leiren i vårt billede av ordenen i Norge som en tempelbygning, så vender den tilbake til Storlogen, ti ordet Storloge omfatter ikke mindre enn 4 forskjellige begreper, hvilket neppe alle er fullt opmerksom på.

1. Navnet på sammenslutningen av alle norske loger.
2. Navnet på logenes representantskap, som trer sammen hvert 4. år.
3. Navnet på en loge (en slags leir) som kun består av E.M. med 3. leirgrad. I likhet med leiren har den sitt eget for alle andre brødre hemmelige ritual og sine embedsmenn tilsvarende logenes.
4. Betegnelse for at representantskapet overdrar sin myndighet til br. Stor-Sire med assistanse av br. Stor-Sekretær og Stor-Skattmester for den tid representantskapet ikke er samlet. Meddelelser fra ham er derfor som regel påstempelt: Fra Den

uavhengige norske Storloge. (Ved siden derav har han naturligvis sin særskilte myndighet.)

Selv dette raske overblikk over ordenens opbygning vil vise at den er demokratisk i sitt prinsipp, men med et aristokratisk innslag og med sterke bevarende garantier mot tidens strømninger. Og iallfall det siste skal vi være glad for, ti

følg ei med strømmen, men med tiden,
hvis du vil holde dig ung i striden.

Får strømmen ta dig, så vil den sluke dig,
går den fra dig, den kan ei bruke dig.

Dette var tanker som tanken på bygget på «Bestefarstomten» vakte. Og den vender tilbake dit og til motsetningen som den blir der, når bygningen er reist, mellom «derute» og «derinne».

Måtte da nettopp denne motsetning, som der vil tre så grelt frem, stimulere våre ordenssøstre og brødre til «å bære den fre-dens og kjærlighetens ånd som besjeler ordensarbeidet, ut til de mange hjem, ut i livet, ut i den splittede og sønderlitte verden.» (Citeret efter br. S.-S. Bergquist, O.-F. Bladet 1. mars 1931). «Fra det dulgte ut i det åpenbare.»

Ti vel er det bra at det mektige bygg gjør Odd-Fellow-navnet kjent, og at det blir et samlingssted og samlingsymbol for oss Odd-Fellows. Men ordenens vekst og indre utvikling er alene avhengig av vår troskapsgrad mot ordenen; vår innvielsesgrad kaller vi derfor troskapsgraden, og av det preg ordenens høie idealer og skjønne symbolikk setter på oss under vår ferd blandt dem derute og mellom oss derinne.

F. t. Oslo den 3. april 1933.

J. H. Vogt,

O.M. i loge nr. 11 «Veøy».

Avskjed.

Av redaktøren for «Das Bruderwort», dr. W. H. Lange.

For nogen få uker siden var det 10 år siden jeg overtok redaksjonen og forretningsførselen av vårt ordenstidsskrift og ordensforlaget. 1923! Dengang befant vi oss i en meget vanskelig tid, politisk og økonomisk sett. Franskmennene var rykket inn i Ruhrdistriktet. Det tyske folk forsøkte på heltemodig om enn forgyves å avverge dette uhornte inngrep i vår nasjonale selvhevdelse. Vår valuta fullstendige sammenbrudd førte folk og forvaltning i avgrunnen. Men det tyske folks uuttømmelige livs- og lidelseskraft seiret. Det lyktes å stabilisere valutaen og derigjennem påny å organisere forvaltningen. En ny epoke begynte, inntil indrepolitisk hat og verdensøkonomiens sammenbrudd fremkalte en ny katastrofe.

Å sikre «Bruderwort»s utgivelse i disse første år var meget vanskelig. De midler som var stillet til disposisjon til anskaffelse av papir, trykning, postforsendelse o.s.v., var verdiløse når de nådde frem til forlaget. Vi fikk i mai låne en sum penger hos en forening av Göttinger brr, som sikret vårt papirbehov inntil årets utgang. Derved var den største vanskelighet

ryddet av veien. De penger vi ellers trengte blev — og av den grunn opfriskes idag den historiske erindring ennu engang — tilveiebragt ved en vidunderlig solidaritet hos brødrene. En reuslig sett ikke helt uangripelig, men broderlig åpen appell «Til alle» skaffet en pengestrøm til Göttingen, som satte «Bruderwort» istand til å komme ut regelmessig en gang i måneden.

*

Og nu, 10 år senere, skriver jeg for siste gang for dette blad og i dette blad. En utvikling som er sterkere enn mannskraft og mannsvilje har brutt vårt broderskaps ytre form. Og med denne organiske form er også det bånd som har knyttet alle brødre i vår orden sammen i 57 år, slitt istykker. Vårt ordensorgan har flere ganger skiftet navn. Men dets mål var alltid det samme. Det skulde tjene de høie idealer som representerte vårt samfund. Det var ikke alltid lett for redaktøren å redigere bladet slik at alle blev fornøiet. Det vilde kanskje heller ikke været bra. Et blad som vil være åndelig levende, må jo følge en bestemt linje. Det kan ikke være ensartet, for da vil det lett bli ensformig. Forfatteren av disse linjer har i de 10 forløpne år også fått meget kritikk. Han har sikkert tatt feil mangen gang, men for ham gjaldt bare én ting: å tjene sannheten! Og da der ikke gis nogen objektiv sannhet, tjente han den subjektive. Han kan forhåpentlig ta med sin inn i fremtiden bevisstheten om at dette kan alle anerkjenne. Forresten — uten temperament kan intet tidsskrift som skal være noget, bli formet. Jeg har ikke fått mangel på temperament i vuggegave, og derfor er jeg takknemlig.

*

Nu, brødre, må man altså ta avskjed. Vi er menn. Vi har for en stor del deltatt i krigen. Vi har alle gjennomkjempet den ikke mindre vanskelige kamp under inflasjonstiden og under den siste tids økonomiske krise. Vi er blitt hårde. Men stunden har dog grepet oss alle om hjertet. Ordenen var aldri bare en ytre form for oss. Den var for oss opfyllelsen av livet og en lykksaliggjørelse av livet. Vi fant der en bekreftelse på vår vilje og vår streben. I ordenen fant vi fred etter kampen og dagens strid. I ordenen fant vi også — hvad der vel er det beste — mennesker av samme opfatning. Det hele var noget som verden ellers ikke kunde gi oss og ikke har gitt oss. I logen forstummet alt som ellers lød gjallende og falskt i våre ører. Her var det herlige, det indre fellesskap som alle ønsker, men som kun få finner. Venner, hvor lykelige vi var! Vi vil først nu, når vi forgyves søker efter den, helt ut kunne skatte denne lykke. Vi har med logens oppløsning mistet vårt hjem. For hver sann Odd-Fellow var logeatenen ukens feststund. Den rettet ham op, den gav ham trøst og holdning, den bød ham det livsnødvendige glade sinn, den skaffet ham hvile og gjorde ham sterk. Alt dette er nu ikke mere. Og det gjør våre hjerter så tunge. Ordenens og logens død føles som en av våre nærmestes død. Der er en tomhet omkring oss og i oss, som forgyves kaller på å bli fylt. Vi kan ikke mere bli hvad vi var. Vi har mistet vårt hjem.

*

Dog, vi vil ikke vise oss mindreverdige og umannede i denne siste stund. Det var den eneste mening i den vanskelige beslutning som blev fattet forrige søndag i Berlin: Vi vil ikke gå under uten verdighet. Ingen som var til stede i denne stund, vil nogensinne glemme den. På Overstolen stod vår Stor-Sire, med snehvitt hår, rak i ryggen. Han ledet forhandlingene med den ro som alltid har været kjennetegnet på hans indre selvsikkerhet. Forhandlingene som drog ut i timer, blev ikke forstyrret av nogen mislyd. Ganske visst sitret tidens og stundens ophisselse i de mange ord. Men der falt ingen ubroderlige ord. Man søkte nok å finne veier som kunde

løse de tårnhøie vanskeligheter. Og ganske visst rørte der sig en ekte manndig krigersk ånd hos mange. Men overbevisningen om det nødvendige og eneste mulige var så tvingende, at alle måtte bøie sig. Derpå grep vår fører efter forhandlingene for siste gang hammeren, mens stundens alvor knekket hans stemme — vi skammer oss ikke over å bekjenne at vi alle hadde tårer i øinene, og forsamlingen blev stående lenge i stum, smertelig sorg. Men pliktfølelsen seiret dog. Med fast hånd og med fast stemme foretok vår August Weiss det nødvendige som måtte utføres. Alt blev ordnet i ro og samvittighetsfullt. Efterat også denne plikt var gjort, kom ennu engang stundens alvor og storhet til utbrudd. Gentil sa oss hvad der er vår plikt og opgave. Med profetiske ord fremholdt han vårt mål og vår fremtid. Han sa oss hvad stunden fordret og hvad der skulde til for å gjengi oss vår sikkerhet. Og så stod vi alle omkring Gentil, mens han med ord som omfattet alle tyske brødres kjærlighet, ærbødighet og takk, talte til den mann som har været vår bror i 54 år, og i de siste 17 vanskelige år ført roret som aldri slingret, som var og er hvad vi alle burde være. Og den omfavelse som br. Weiss gav Gentil istedenfor ord gjaldt oss alle. Et siste hammerslag lød dumpt i hallens stillhet. Et siste lev vel fra vår fører. Det tunge var gjort. Verdig sin store fortid, verdig sin forpliktelse mot brodersamfundet hadde ordenen oppløst sig frivillig.

*

Slik, mine bødre, vil vi alle handle. Alle loger må bøie sig for den valgte ledelses uigjenkallelige beslutning. Enhver loge plikter å oppløse sig innen den fastsatte frist. Sørg for at denne oppløsning blir fullbyrdet med samme verdighet som hos ordenens ledere! Ingen mislyd må høres! La oss vise at broderånden virkelig er levende i oss også i denne vår histories bitre og vanskelige time. Det forretningsmessige og økonomiske oppgjør vil berede mange korporasjoner store bekymringer. Ikke mindre tungt hviler omsorgen for våre gamle- og syke brødre på oss, for enker og faderløse, som vi alltid har sørget for så langt våre evner strakk til. Her må man søke å finne veier som kan vise oss vår broderplikt og menneskekjærighet. Ordenens ledelse er sikker på at broderånden fremdeles vil holde sig utover den nærmeste fremtids store opgaver. Og selv om forbindelsen med den tyske orden og derigjennem med hele ordenen er absolutt avbrutt, så er dog ikke det indre, personlige vennskap som bandt oss til den stedlige loge og derigjennem til tallrike brødre i andre loger, oppløst. Fortsatt å pleie dette vennskap kan dog ingen forby oss. Ja, det er vår plikt fortsatt å stå i hjertelig vennskapelig forhold til de menn som vi år igjennem har kalt med det kostelige navn «bror». En fortsettelse av logen, selv om det skjer hemmelig, er utelukket. Men det er selvfølgelig tillatt og anbefalelsesverdige at tidligere medlemmer kommer sammen for å dyrke vennskapet, harmonisk kameratskap og broderlig omhu. Ti dette vennskap, som fremdeles forener utallige brødre over hele Tyskland, var et så kostelig klenodie at ingen av oss vil ofre det eller vil behøve å ofre det.

*

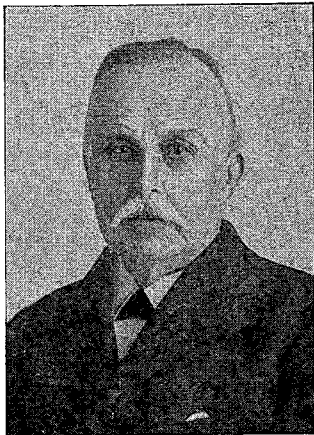
Til slutt et takkens ord. Jeg hadde ikke kunnet utfylle min stilling, hvis jeg ikke hadde hatt utallige hjelpere og medarbeidere i alle loger. Det var lykket oss å samle en krets av brødre om «Bruderwort» og ordensforlaget, som alltid hadde noget å si og alltid sa noget. Vårt forfatterskap tilfredsstillet dog ikke helt min litterære og forlagsærgjerrighet. Men der er i disse 10 år skapt meget og opnådd meget som vi kan være stolte av, og som har vunnet anerkjennelse både i våre egne rekker og langt ut over den tyske orden. Det er mig derfor en inderlig trang til å takke alle de brødre som har arbeidet med og hjulpet til å utbre vår litteratur, alle som på en storartet måte har understøttet forlaget. Arbeidet for ordenen og for brødrene var en av mine beste og reneste gle-

der i livet. Og det vil vare lenge før jeg kan fylle den tomhet som nu inntreer. Jeg trykker alle kjære venner i hånden. Vi vil aldri glemme hverandre, og vil stå hverandre nær, selv om der ikke lenger består nogen ydre forbindelse.

Så går vi fra hverandre med fast sinnsro. Det uundgåelige kan og skal ikke bøie oss. Hvad vi har villet og strebet efter, hvad vi har kjempet for og lidet for, forblir vår innerste eiendom. Hvad vi har gjort står aldri i ringeste strid med vår statsborgerlige forpliktelse. Vi var, er og blir trofaste sønner av vårt tyske fedreland. Vi bøier oss dog for statens lover. Så går vi atter inn i den tyske hverdag, trofast og samvittighetsfull. Vi er ikke motløse, likesom vi aldri var feige. Og erindringen om vår store fortid vil for fremtiden være vår eiendom. Vi har kjempet for Vennskap, Kjærlighet og Sannhet. Vennskap, Kjærlighet og Sannhet er vår indre lov. Og — hvem der har rett og tålmodighet, for ham kommer der også en tid.

Lange.

Stor-Sekretær Fredrik Geijer

er død efter et par dages sygdom. Han var født i 1854 og blev innviet i ordenen i 1892. Allerede i 1894 blev han valgt til O.M. og samme år til H.P. Ved den svenske Storloges instituering i 1895 blev br. Geijer dens første Stor-Sekretær, en stilling som han fortsatte å beklæde like til sin død. Det sier sig selv at han i denne sin stilling som ordenens eneste Stor-Sekretær i Sverige hadde vunnet en erfaring og en kjenskap til ordenen og dens enkelte medlemmer som vel er helt ærestående i ordenens historie.

Stor-Sekretær Geijer var en stillfarende mann. Der stod ingen blest om ham. Men hans karakter stod preget i hans åsyn. Han hadde sine bestemte meninger og sine meningers mot. Og de gav alltid uttrykk for hans dype kjærlighet til ordenen og for hans sterke innforlivelse i dens grunnsetninger.

Også ordenspressen har lidet et uerstattelig tap ved br. Geijers død. Gjennom alle år har han redigert Svensk Odd-Fellow Tidning og har i denne sin redaktørvirksomhet vist i hvilket høit plan våre organer kan og bør ligge.

Loge «Norvegia» 1915—1932.

Ved S. B. Pettersen.

(Fortsatt fra nr. 4.)

I 1919 feiredes ordenens 100 års dag med en strålende festloge i Logens store sal, i overvær av Kongen og for øvrig representanter for offentlige institusjoner og de ledende Stormestre fra de herværende frimurerorganisasjoner. Festlogen blev ledet av br. Sam. Johnson som her feiret en av sine største

oratoriske triumfer, i næsten 2 timer, uten manuskript, å holde den store forsamlings opmerksomhet fangen.

Ved stiftelsen av loge nr. 10 «St. Hallvard» i 1920 blev atter «Norvegia» tappet for en større del av sine aktive brødre, og det har vært moderlogens lodd, når den har fostret en skare brødre, så har den atter å avgi disse til nye loger, og denne lodd har særlig den første loge fått som sin spesielle oppgave under utformningen av de kadre som danner kjernen i den over landet utspredte orden, og jeg tror at loge nr. 1 «Norvegia» i full utstrekning har været sig denne del av sin oppgave bevisst.

Efterhånden er nu de fleste loger omkring i vårt land fullt instituert og har selv overtatt sitt ordensarbeide, og herved har loge «Norvegia» fått anledning til å vie sin tid og sitt arbeide til egen trivsel.

Og så skulde det hende at de gode tider blev efterfulgt av de dårlige, og i 7 år har vi nu gjennomgått en økonomisk saneringsprosess som også har hatt sin refleksvirkning like overfor logen og tilgangen til samme.

Det har derfor i de senere år været en bedre anledning til å vie våre interesser på den indre front. Der har været optatt til drøftelser flere spørsmål, bl. a. erindrer jeg det store diskusjonsmøte hvor Rebekka-institusjonen blev behandlet, og hvor der tydelig blev gitt til kjenne de herværende Odd-Fellow-logers opfatning av kvindeinstitusjonens stilling innenfor ordenen. Ved en senere leilighet erindrer jeg en ganske interessant diskusjonsaften, hvor samtaleemnet var hvorvidt de aktuelle sociale problemer skulde underkastes diskusjon innenfor ordenens ramme. Av begivenheter fra de senere år minnes jeg de såkalte «Vikenstevner» eller møter mellem Odd-Fellows fra logene omkring Oslofjorden og Båhuslenskysten, eller fra de deler som begrenser det havområde som i gamle dager var betegnet med «Viken».

Riktignok var disse stevner ikke bare arrangert fra loge «Norvegia»s side, men vår loge har hatt sin store del i realisasjonen herav, idet br. Sam. Johnson var den som i sin tid undfanget ideen. Disse stevner har været avholdt vekselvis med 2 års mellomrum i Norge og Sverige, og øver en gagnlig innflytelse og gjensidig forståelse hos de deltagende Odd-Fellows.

Ved siden av det rituelle arbeide med innvielse og gradpassering har de siste års administrative foranstaltninger gått ut på å forberede logens 25 års jubileum uten å påføre brødrene ekstraordinære store uttelling, og her har logens ledelse, tror jeg, løst sin oppgave på en gunstig måte.

Loge «Norvegia» har innen sin rekke av fungerende O.M. foruten de før omtalte brødre Sjøstedt og Sam. Johnson også talt brødrene Middelthon, Haavaldsen, Havrevold, Lycke og Ruud og således hatt dyktige, interesserte og fremstående brødre blandt sine ledere.

Beklageligvis har vi måttet se en bror som Schönning-Johnson, til hvem logen satte store forhåpninger, i sin funksjonstid som U.M. bukke under for sygdom og efterlate minnet om en stor og forståelsesfull bror, utrustet med fremragende personlige egenskaper nettop på de områder som skulde ha gjort ham særlig skikket for ordenens arbeide.

Således har loge «Norvegia» måttet se en flerhet av sine fremste og dyktigste medlemmer, efterhånden forsvinne enten ved død eller på annen måte, og det er så meget mer å beklage, som vi nu står på terskelen til en ny æra, hvor vi skulde trenge brødre i spissen for vår loge, der forlener innad som utad de egenskaper som kreves av en leder av ordenens første loge i landets hovedstad.

*

Når jeg nu skal oppsummere det hele, så vil det fortone sig som en levende bekjennelse gående ut på at disse mine 18 år i Odd-Fellow-ordenen har bragt mig så rik en glede, så stor en opmuntring og styrke i troen på at ethvert virke i det godes tjeneste og da først og fremst innenfor ordenen eier evnen til

å skape mellem ærlig villende brødre et bånd som holder tross hverdagslivets hårde påkjenninger.

Og det er Odd-Fellow-ordenens store aktivum, at adgangen til dette arbeide er åpen for enhver mann uten hensyn til stand, stilling og religiøs bekjennelse, dog med de modifikasjoner som ganske naturlig må være forutsetningen og som har fått sitt uttrykk i ordenens grunnlov.

Det er mitt håp og inderligste ønske at det må forundes mig ennu i mange år å føle gleden av samværet mellem brødrene og få anledning til efter evne å yde min beskjedne andel i det store og betydningsfulle arbeide som utføres av vår orden til såvel den enkeltes som det hele menneskesamfunds beste.

Med broderlig hilsen i V., K. og S.

S. B. Pettersen.

Nye tanker til beste for ordenen.

I loge «Rangvald Mørejarl», Ålesund, har man på de siste møter drøftet nogen nye tanker som er fremkommet i forbindelse med spørsmålet om hvad der kan gjøres til beste for ordenen.

Således innledet logens kasserer, br. Paul Sætre, til diskusjon omkring begravelsskassen og hvad der fra denne og logens side kan gjøres for at eldre velstående brødre, som av økonomiske grunner er gått over til passive, fremdeles kan få nytte godt av begravelsskassens tilskudd ved dødsfall. Alle loger har eldre, avholdte brødre som i årrekker har vært interesserte medlemmer og været med å bære logens økonomiske byrder. Når sådanne brødre grunnet økonomiske vanskeligheter er nødt å slutte i logen, er det sårt både for dem selv som for logens brødre å vite at man ikke gjennom begravelsskassen kan støtte deres familie når døden rykker dem bort.

Der var henimot 60 brødre til stede i logen, og fra alle hold gav man tanken sin sympati og støtte. Man besluttet å nedsette et utvalg på tre brødre til å utrede saken nærmere for logen, slik at man snarest kunde ta standpunkt til denne og så sende den videre til leir «Norge» til videre forføining.

På et annet møte tok br. sekretær Sveen op tanken om man ikke her i landet i likhet med Tyskland burde gjøre noget for å knytte ungdommen til vår orden. Han gav i denne forbindelse en orientering over arbeidet i tyske Odd-Fellow-Jugend Bund (O.J.B.) og gjennomgikk lovene for denne gren av vår ordens arbeide. Formålet er å gjøre ungdommen, særlig da barn av Odd-Fellows, interesserte i ordenens idealer og høie grunnsetninger og forberede deres inntredelse i logene. Br. Sveen mente tanken var verd overveieelse og fremholdt at man kunde legge de tyske ungdomsforeningers lover til grunn ved en eventuell utredning av saken, men at man selvsagt da var oppmerksom på å stemme det hele inn i rammen av norske forhold.

Saken vil senere bli optatt til diskusjon i logen, og antagelig vil der bli nedsett et utvalg til å komme med en utredning eller forslag i saken, om man finner å ville fremme den for Storlogen.

Sluttelig litt fra logen for øvrig. Fremmøtet må sies å være meget bra og interessen stor. I den siste tid er brodermaltidene gjort enda hyggeligere enn før av en komité som hvert møte sørger for avvekslende underholdning. Dette bidrar til at man i ennu høiere grad møter frem til møtene mandagskvelden. Brødrene imøteser med forventning og glede leirens besøk i mai. Forhåpentlig faller dette sammen med logens lille jubileum, idet den i mai holder sitt 500de møte. Men bortsett fra dette gleder vi oss til samværet med de fremmede leirembetsmenn og eventuelt andre brødre som kommer.

Den tyske Storloges siste bekjentgjørelse.

München—Berlin, 2. april 1933.

Mine kjære brødre!

Søndag den 2. april avholdtes i Berlin ekstrasamling i den høiværdige Riksstorloge for det tyske rike.

Foruten de fire Storembetsmenn og alle Stormestre, henholdsvis deres representanter, var 18 av 19 Storrepresentanter og tallrike Ex-Mestre til stede. Efter timelang, broderlig drøftelse blev, efterat alle inngatte forslag var blitt trukket tilbake, forslaget om å oppløse ordenen enstemmig vedtatt.

Denne beslutning som for tusener av tyske brr. vil virke likeså overraskende som bestyrrende, var efter tingenes stilling og efter alle tilstedeværende brødres mening ikke til å undgå. Talløse tro og begeistrede medlemmer av vår orden var under trykket av de nye statslige forhold kommet i en svær sjelelig konflikt. De vilde villig stille sine krefter i fedrelandets tjeneste. På grunn av den for tiden værende innstilling mot vår orden, var dette vanskeliggjort dem i yderste grad. Der bestod derfor den store fare, at mange brr. av pliktfølelse overfor staten vilde løse sitt ordensmedlemskap. Derved vilde tallrike loger, nogen distrikter og sluttelig den hele orden ha funnet en æreløs, for vår tradisjon og vår indre holdning uverdigg ende. Dette måtte under alle omstendigheter undgås. Således blev vår elskede ordens oppløsning tilbake som eneste mulighet.

Denne beslutning blev vedtatt av forsamlingen med dyp indre bevegelse. Enhver bror var sig dette øieblikks tragiske storhet bevisst. Og likesom den tyske Riksstorloge, således vil alle br. fulle av dyp vemod ta avskjed med alt det som gjennom år og årtier har været kjerne og stjerne for vår tilværelse. Vi vet at vårt arbeide alltid var hellig for vår moralske samvitighet. Vi vet at ingen bror av vår orden nogensinne er blitt hindret i sine forpliktelser overfor folk og fedreland, overfor kirke og religion. Derfor ser vi fulle av stolthet og fulle av indre rettsbevissthet tilbake på det som var, og det som blev ydet. Vi er sikre på at en indre og ytre beroliget tid vil felle en rettferdig dom over oss og vår gjøren og laden.

Til alle korporasjoner retter jeg den alvorlige og inntrengende appell å rette sig efter den høiværdige Riksstorloges veloverveiede og uigjenkallelige beslutning. Alle korporasjoner skal oppløses i den efter deres bilover fastsatte termin og innsette et likvidasjonsutvalg for den formuerettslige fordeling. Jeg ber alle brødre foreta denne oppløsning i verdig form, som svarer til vårt broderforbunds ånd.

For siste gang hilser jeg eder, mine elskede brødre, med de oss hellige ord: Vennskap, Kjærlighet og Sannhet. I 54 år var jeg eders bror, i 17 år eders valgte fører. Jeg var eder alle inderlig forbunden, som bare en bror kan være sin bror forbunden. Mitt arbeide var bare å tjene eder. Min lønn var eders kjærlighet. Bevar mig i denne kjærlighet, også når vi idag for siste gang kaller hverandre brødre. I forblir mine brødre i ånden like til den stund da alle tings styrer kaller mig bort. Glem aldri de høie idealer i vår orden, som ut over formens sønderbrytning beholder evig gyldighet.

Vårt siste og eneste ønske i denne avskjedens bitre time gjelder det som var, er og vil forbli det høieste og det helligste for oss alle — vårt elskede, tyske fedreland. Det har vi viet våre tjenester fra vår tilværelses første stund. Det forblir vi uløselig forbundet til det siste åndedrett. Gud være vårt folk, vårt fedreland, oss alle nådig. Lev vel!

Eders i V. K. S. tro

Stor-Sire dr. A. Weiss.

Referent.

Bekreftes: Joh. Kober, Storsekretær.

I loge «Malm»s

møte den 3. ds. besluttedes at 10-årsdagen, den 18. juni førstk., ikke skal feires ved nogen offisiell tilstelning.

Dette er begrunnet i de f. t. meget dårlige økonomiske forhold med stor arbeidsløshet i byen m. v.

Brr. vil formentlig samles med Rebekkalogen til en fest-loge med efterfølgende selskapielig samvær i all enkelhet.

Bad Nauheim.

På opfordring av kurlæge ved Bad Nauheim, br. dr. Enoch, skal jeg tillate mig å henlede br. redaktørs oppmerksomhet på Kuropholds-Hjelpeforeningen i Bad Nauheim, der gjennom professor Simonsen-Stiftelsen gir medlemmer av vår orden leilighet til å søke helbredelse på dette berømte kursted for en meget nedsatt betaling.

Bad Nauheim er Tysklands berømteste kur-bad og har utmerket virkning mot hjerte- og karlidelser og dessuten mot gikt og revmatisme m. m. Badekuren er ganske kostbar, men ved hjelp av professor Simonsen-Stiftelsen tilbys der O.-F. en 4 ukers kur for 265 Rmk. (forpleiningsklasse Ia.) eller 250 Rmk. (forpleiningskasse I). For dette beløp fåes:

1. Et værelse i professor Simonsen-Selskapets kurhjem (værelsene som regel med varmt og kaldt vann, til dels nye og forsynt med alle moderne bekvemmeligheter).

2. Forpleining, bestående av 3 måltider, morgen, middag og aften, tilberedt på kurmessig måte.

3. Et kurkort som gir adgang til benyttelse av kurhuset, som tilhører den hessiske stat.

4. 15 Nauheim-bad.

5. Gratis lægebehandling av br. dr. Enoch.

Tilmeldelse må henvendes enten til selskapets danske tillitslæge, br. dr. Rendtorff, Randers, eller til br. dr. Enoch, Bad Nauheim.

Da allerede flere av våre brødre her i Danmark har benyttet sig av selskapets tilbud, som kun gjelder O.-F., har det muligens også interesse for norske brødre, så hvis br. redaktør vil være så elskverdigg å henlede de norske brødres og søstres oppmerksomhet på nevnte selskap, vilde det jo eventuelt få betydning for en eller annen syk bror eller søster. Vi har her i Randers hatt tre brødre som har benyttet badet og været meget begeistret for det.

Med en broderlig hilsen i V., K. og S.

Deres ærbødige

P. E. Wassmann,

Ex-M. i loge nr. 18, Absalon.

Erindringsliste for juni.

16. juni fyller br. S. O. Hauge, loge nr. 2 «Eidsvold», 50 år.
18. juni fyller loge nr. 13 «Malm» 10 år.
19. juni fyller Rebekkaloge nr. 8 «Midnatsol» 10 år.

Nye medlemmer.

Loge nr. 1, «Norvegia»:

Handelsgartner Olaf Magnor Pettersen, «Høglund», Stabekk.
Advokat Asle Børtnes, Akersgaten 16, Oslo.

Dr. Torgeir Kasa, Thv. Meyersgt. 18, Oslo.

Loge nr. 10, «St. Hallvard»:

Fabrikant Sigurdh Klas Gunnar Erlandsson, Skien.

Loge nr. 15, «Kongshaug»:

Maskinist Halvor Michelsen, Sandar.

Loge nr. 16, «Himingen»:

Formann Rolf Bratlie Christensen, Notodden.

Loge nr. 17, «Dag»:

Lærer Olav Rand, Porsgrunn.

Reisende Sigurd Antonisen, Porsgrunn.

Lærer Reidar Klingberg, Porsgrunn.

Rebekkaloge nr. 1, «Scta Sunniva»:

Frk. Solveig Gulli, Sven Bruns gate 2, Oslo.

Fru Serine Marie Andersen, Strømsveien 7 B., Oslo.

Rebekka-loge nr. 5, «De syv Stjerner»:

Frk. Lene Johannessen, Magnus Barfots gate 9, Bergen.

Fru Sigrd Krogenes, Landåsveien 30, Bergen.

Frk. Olufine Myhr, Fredriksbergsgaten 22, Bergen.

Nye kandidater.

Loge nr. 2, «Eidsvold»:

5 31 23 17 31 25 9 11 37 = 31 45 11 = 47 19 25 17 11 25 27 =
41 17 31 37 11 39 11 29. ^{27/10} 1901. 31 39 25 31.
39 3 25 15 7 17 11 13 = 17 3 43 23 = 11 19 15 19 25 = 21 3
7 31 5 39 11 29. ^{10/10} 1899. 31 39 25 31.

Loge nr. 3, «Eystein»:

5 51 15 27 11 39 41 11 37 = 23 25 3 43 39 = 29 = 39 21 57
17 3 43 15. ^{17/5} 1891. 41 37 31 29 9 17 21 11 27.
41 3 29 29 25 55 15 11 = 31 9 9 = 29 31 37 9 27 31. ^{24/7} 1903.
41 37 31 27 39 57.
23 31 29 41 31 37 7 17 11 13 = 3 37 29 11 = 7 25 3 43 39 11
29 = 3 43 39 41 3 9. ^{27/1} 1903. 41 37 31 27 39 57.

Loge nr. 15, «Kongshaug»:

39 41 51 37 27 3 29 29 = 3 25 13 = 23 37 19 39 41 19 3 29
39 11 29. ^{15/9} 1895. 39 3 29 9 3 37.

Loge nr. 16, «Himingen»:

41 3 29 29 25 55 15 11 = 23 37 19 39 41 19 3 29 = 21 31 37
11. ^{15/10} 1905. 15 37 3 29 39 17 11 37 3 9.

Loge nr. 17, «Dag»:

39 23 19 5 39 13 57 37 11 37 = 15 43 39 41 3 45 = 27 3 41
17 19 3 39 = 29 31 37 5 11 37 15. ^{10/4} 1874. 33 31 37 39 15
37 43 29 29.
39 27 57 37 27 11 39 41 11 37 = 39 19 27 31 29 = 37 51 29
29 19 29 15. ^{6/9} 1890 5 3 27 5 25 11.

Reb.loge nr. 4, Pax:

60 60 24 52 = 60 30 30 52 38 58 32 36 = 58 52 26 48. ^{5/1} 1902.
22 26 32 34 54 46 42 52 36.
60 34 34 52 = 32 38 24 52 34. ^{20/9} 1881. 32 26 40 52 54 60
38 52 34.
36 60 22 46 44 38 54 52 = 52 18 42 52 34. ^{10/1} 1883. 22 26
32 34 54 46 42 52 36.

Reb.loge nr. 7, «De hvite Liljer»:

50 26 20 = 32 38 44 18 44 60 = 22 46 60 26 60 38 54 24 52 34.
^{19/5} 1873. 40 26 44 24 22 44 60 34 24 60 34 54.

Møter i juni måned.

Loge nr. 1 „Norvegia“ 1156167 0

Loge nr. 2 „Eidsvold“ 1156719^{1/2} 0. Sommermøte.

Loge nr. 10 „St. Hallvard“ 11562619^{1/2} 0

Loge nr. 12 „Kongsten“ 11565 Innstillet 11561219^{1/2} 0 + 1

Loge nr. 13 „Malm“ 1156720 ≡ 21 = + 1 11561720 F. □

Loge nr. 15 „Kongshaug“ 1156127^{1/2} = + 3 1156197^{1/2} 0 + 1

Loge nr. 17 „Dag“ 11561419^{1/2} ≡ 20^{1/2} = + 4

Reb.loge nr. 1 „Scta Sunniva“ 1156819^{1/2} — + 2

11562219^{1/2} 0 + 2

Reb.loge nr. 2 „Urania“ 1156119^{1/2} ≡ + 6 11561519^{1/2}

Reb.loge nr. 4 „Pax“ 11561220 = + 1

Reb.loge nr. 5 „De syv Stjerner“ 1156619^{1/2} 0 + 2

Reb.loge nr. 6 „St. Veronika“ 1156138 ≡ 9 0

Reb.loge nr. 8 „Midnatsol“ 1156620 ≡ 11561920 0

Ledende, landskjent firma i spesialbransje — sesong vår og høst — med godt innført reisende (medlem av ordenen) søker resp. firma for deling av reiseutgifter. Besøker vesentlig kolonial-handlende. Reiserute Halden—Tromsø; kan be-reises efter ønske.

Bill. mrk. «Avgjørelse snarest».

DRONNINGEN RESTAURANT

ANBEFALES BRR.

CARL JØRGENSEN

Leverandører til Odd-Fellow's nybygg.

Elektricitetsfirmaet

Sönnichsen & Co.

Installerer alt elektrisk.

Thiis & Co. A/s

BYGNINGSARTIKELFORRETNING
Vis a vis Vestbanen Oslo

▲ Alt til nybygg
og innredning
CENTRALBORD 25877

INGENIØR

F. SELMER A/S

ENTREPRENØRFORRETNING

OSLO

OVNE, KOMFYRER

i godt utvalg fra Kværner, Hamar, Aadalsbruk, Jøtul samt Hovind Jernstøperi. Gamle ovner tas i bytte, opsætning besørjes. Brukte ovner, komfyrer stadig paa lager.

S. O. HAUGE

Storgaten 51, Oslo

Telefon 12511 - Privat 80961

Ovne, komfyrer i enhver stand, samt zink og metal kjøpes.

TANNLÆGE

A. TH. SKOVSGAARD

STORTINGSGT. 12 - TLF. 12981

MALER

KARL RUUD

DEKORATIONS & SKILTMALER

FANER - VAABEN - PLAKATER

PILESTRÆDET 7 OSLO TELEFON 10571

Tannlæge

Martin Heilbrunn

9-4

Aftentimer kan bestilles.

Telefon 16 451

Kristian 4des gt. 1 II
Ret over Bristol

Ønsker De noget rigtig solid og varmt for vinteren saa se hvad vi kan tilby

Dem i strikkede norske ullvarer gensere - jumpers - barnedresser - vatter - luer etc. etc

NORSK ULL

Katalog sendes gratis.

STAVANGER

Norsk Kremations Forening

Medlemskontingent kr. 5,- en gang for alle.
AKERSGATEN 61 II TELEFON 13147

Kremasjonsforeningens BEGRAVELSESBYRÅ
Bestyres av Fru OLGA JOHNSON

Kremasjoner - Jordbegravelser - Urner

AKERGATEN 61 II TELEFON 10221 PRIVAT 46 188

